

[Arbejdsministeren.]

Hr. Robert Christensen spørger, om slut-tallet ikke er så lille, at andre end arbejdsgiverne bør finansiere det; det, der i givet fald kunne blive tale om, var vel, at staten alene skulle gøre det. Jeg synes nok, at det er en meget rimelig kollektiv arbejdsgiverforsikring, det drejer sig om, bl. a. af den grund — derfor forstår jeg ikke helt hr. Simonsen — at vi tager alle lønmodtagere med også for de områder, hvor der ingen risiko er. Det kan det private erhvervslivs arbejdsgivere meget vel være tjent med, og forholdet er jo også det, at både LO og Arbejdsgiverfor-eningen har givet tilslutning til de principper, der er indeholdt i lovforslaget; det gæl-der også finansieringen.

Må jeg så bare sige til fru Grete Wester-gaard, at alle er med, også unge under 18 år, også deltidsbeskæftigede; alle lønmodtagere er omfattet, uanset hvilken arbejdstid de har, og uanset hvilken alder de har, både unge under 18 år, selv om de ikke betaler bidrag til ATP, og ældre over 67 år, selv om de heller ikke gør det, fordi de ikke er regi-streret; de får ganske samme rettigheder som alle andre.

Jeg siger tak for modtagelsen og håber på et hurtigt udvalgsarbejde.

K. J. Mortensen: Jeg kan ikke helt lade være med at svare på et par bemærkninger fra bl. a. hr. Simonsen om, hvad der gøres for at hjælpe industrien ved lukning. Det er vel almindeligvis sådan, at industrilederne ved det, lidt før det sker; det gør lønmodta-gerne almindeligvis ikke. Jeg synes tværti-mod, vi har set nogle gange i den senere tid, at der har været visse industrifolk, der har været opmærksom på det og har fået gemt penge væk til store villaer, biler osv. — eller det var måske en restauratør, der gjorde det.

Så kom der en bemærkning, som vi også hørte, sidste gang dette spørgsmål blev drøf-tet her, nemlig at det var et mærkeligt tids-punkt at fremsætte lovforslaget på. Da man kom med det sidste gang, blev det kritise-

ret, fordi det var lige op til og under en overenskomstforhandling; nu er det, fordi man skal vente på resultaterne af et udvalgs-arbejde. Er det bare en taktik, fordi det ikke må fremsættes?

Dernæst var der en lille bemærkning fra hr. Robert Christensen om, at lønmodta-gerne jo næsten altid får deres løntilgodeha-vende. Vi har jo nu set adskillige eksempler, hvor der ved en udlodning kun er blevet givet ca. 50 pct., så dér kunne der nok være grund til, at det var blevet dækket ind. Desuden gad jeg se, om hr. Robert Christen-sen ville være indstillet på at gå og vente på sin løn i over et år; jeg tænker nok, han i så fald ville protestere. Men det hensyn må man bare ikke tage, når det gælder lønmod-tageren ude på arbejdspladsen.

Jeg kan heller ikke rigtig forstå en be-mærkning fra hr. Erik Hansen om, at nu bliver der en post mere at holde styr på. Jeg synes, at som lovforslaget er lagt op, og ef-ter hvad der er fremgået af arbejdsministe-rens bemærkninger, bliver den post at holde styr på en overførsel fra arbejdsgiverens checkkonto eller girokonto — hvad det nu skal være — i henhold til det indbetalings-kort, der kommer fra Arbejdsmarkedets Til-lægspension.

Man har anket lidt over, at man ikke kan få beløbets størrelse at vide. Jeg synes tværti-mod, det er beroligende, at vi ikke skal til at oparbejde en fond på dette felt, at bidra-get simpelt hen kun skal dække den nødven-dige udgift. Det må i hvert fald være en beroligelse for arbejdsgiverne.

Simonsen: Jeg vil da gerne komme med en beroligelse til arbejdsministeren, når han taler om linjen i min ordførertale. Hvis mi-nisteren ser den tale, jeg holdt, da socialde-mokratiet som oppositionsparti fremsatte tilsvarende forslag i sidste folketingssam-ling, vil han se, at linjen i denne tale er nøj-agtig den samme som linjen i min tale i dag: at give tilslutning til hovedprincippet i dette forslag, men sætte spørgsmålstegn ved rigtigheden af den måde, hvorpå vi søger at